

Giardia infeksjon i kenneler

Dette skrivet går ut til klubber som har registrert seg i NHF. Vi i RaceVets jobber på langdistanse trekkhundløp i Norge og Europa forøvrig. Er dere interessert i å lese mer om hva RaceVets står og jobber for kan dere lese mer på www.racevets.org.

Vi ønsker med dette skrivet å gi noen innspill rundt problematikken rundt parasitten Giardia og forhåpentligvis også være en ressurs inn mot klubbene og deres medlemmer med tanke på hvordan man kan håndtere smitte med Giarda.

Det har tidligere blitt gjort forskning ved bl.a NMBU rundt problematikken som tyder på at det er en høyere forekomst av Giardia og andre innvollsormer hos trekkhunder enn hva man ser i den generelle populasjonen av hunder i Norge.

RaceVets sendte ut en spørreundersøkelse for å kartlegge hvorvidt kenneler behandler mot innvollsorm og da spesifikt mot Giardia.

Vi fikk svar totalt inn 124 svar. Dette var en kort spørreundersøkelse for å få et overordnet bilde på hvordan ulike kenneler praktiserer sine behandlingsregimer mot Giardia. Kennelene varierte i størrelse fra 2-180 hunder, hovedvekten hadde mellom 20-40 hunder. 72% av alle oppgir at de konkurrerer i konkurranser.

57% oppgir at de behandler mot Giardia. Av disse igjen oppgir 39 % at de behandler bare ved mistanke (diaré, utrivelighet, redusert prestasjonsevne). 41 % behandler ved gitt tidspunkt i året uavhengig av symptomer og 20% oppgir at de bare behandler etter innsendelse av avføringsprøve og sikker diagnose av Giardia i kennelen.

Ved innsendelse av avføringsprøver praktiseres det både innsendelse av samleprøver fra kennelen (avføring fra flere individer i samme prøve) og innsendelse fra enkeltindivider. Dette var en kort innledende undersøkelse rundt problematikken, men det viser oss at det er et stort sprik hvordan kenneler stiller seg med tanke på behandlingsregimer og om de behandler i det hele tatt.

Giardia er en parasitt som er svært vanskelig å få bukt med om den kommer inn i kennelen. Den smitter ved inntak av cyster (smittsomme stadiet av Giardia parasitten) gjennom fekal-oralt inntak (hunden spiser avføring eller gnager på/ spiser noe som er tilgriset med avføring). Avføring fra smittede hunder kan inntas av friske hunder via vann, mat og avføring. Cystene er svært hardføre og kan overleve i mange måneder i miljøet under lave temperaturer.

Giardia opptrer ofte som en opportunist (parasitten skaper vanligvis ikke sykdom i seg selv, men skaper sykdom dersom individet er svekket på andre måter). Så hos individer med diaré er det stor sannsynlighet for at hunden har andre sammenfallende helseproblemer som gjør at den får diaré. Giardia kan være en del av årsaken til at hunden får diaré, men er ofte ikke eneste grunnen.

Det vi vet er at mange hunder har en subklinisk infeksjon med Giardia. Det betyr at hunden lever helt fint med infeksjonen og eier merker ingen symptomer. Dette kan man se hos hunder som har en generell god helse, hvor det er gode fôringsregimer og godt

renhold i kennelene med mer. Hos valper eller individer som har andre helseproblemer vil ofte en Giardia infeksjon gjøre seg gjeldende ved f.eks diaré.

Hvis smitten allerede er introdusert i kennelen, er det en utfordring å fjerne parasitten både fra dyret selv og fra miljøet hundene oppholder seg i. For å bli kvitt det må det innføres omfattende miljøtiltak inn mot området hundene oppholder seg samt omfattende hygienetiltak inn mot den spesifikke hunden.

Giardia control in a kennel

(Illustrasjon fra "Canine Parasites and Parasitic Diseases", av Seppo Saari, Anu Näreaho and Sven Nikander.)

På tross omfattende tiltak, kan man dessverre se at kenneler ikke blir kvitt smitte. Resmitte er et stort problem.

Hovedfokuset bør derfor være å unngå introduksjon av smitte til kennelen i første omgang. Man bør som kenneleier unngå at hundene kommer i kontakt med avføring fra hunder i samme kennel eller fra andre kenneler, da også i trenings- eller løpssituasjoner. Dette er jo dessverre svært vanskelig om ikke umulig dersom man trener i det samme løypenetet som andre og/eller deltar på løp. Vi anbefaler derfor at man legger seg på en linje med å holde smittepresset nede i kennelen, samt foretar noen miljøtiltak for å forebygge for stor opphopning av smitte.

Det er viktig med regelmessig og hyppig fjerning av avføring fra liggeplass og luftegård. Generell god hygiene på kennelen med regelmessig vask av disse områdene er å anbefale. På vaskbare overflater bør vaskemidler med ammoniakk benyttes. Et underlag med god drening i form av grus eller plattning er å anbefale.

Vi mener at det vil være hensiktsmessig om klubbene legger en overordnet plan for sine medlemmer med tanke på behandling mot innvollsorm. Retningslinjene bør omfatte anbefalinger rundt renhold på kenneler, testing og behandling samt behandlingstidspunkt for innvollsorm. Disse retningslinjene vil kunne legges opp med tanke på generelt smittepress i deres område, belastning på treningsløyper, andel av aktive utøvere som deltar på løp i andre landsdeler og den generelle tettheten av kenneler. Det vil være hensiktsmessig om kenneler som deler løypenett samkjører sine rutiner for behandling mot innvollsorm for slik å redusere faren for resmitte rett etter behandling. For slik det er per dags dato mener vi det brukes store økonomiske ressurser rundt behandling som i verste fall kan være helt bortkastet da hundene smittes på neste treningstur.

Det bør oppfordres til å ta avføringsprøver fra enkelthunder som har symptomer som kan være forenlige med Giardia før man igangsetter behandling. Prøvene kan sendes inn til parasittologen på NMBU. Dersom gjeldende individer blir friske etter behandlingen er det ikke behov for ny testing av disse hundene for å "friskmelde" de. For man ser ofte at mange hunder, også etter behandling, vil teste positive for Giardia. Dette på tross av at de ikke har symptomer på infeksjon. Det er derfor anbefalt å se på den kliniske responsen etter behandlingen for å vurdere om den har hatt effekt (diaré eller utrivelighet avtar). Har hunden fortsatt symptomer i form av diaré eller annet etter behandlingen, bør man lete etter andre årsaker enn Giarda hos dette individet som årsak til symptomene.

Anbefalt legemiddel for behandling av Giardia hos hund er Panacur (fenbendazol). Dette er førstevalget. Dosering: 50 mg/kg daglig i 3 dager. Det er viktig at eierne av hundene veier hundene sine før oppstart av behandlingen da underdosering er uheldig, både med tanke på effekt og resistensutvikling. Det er rapportert lite resistens mot Panacur, og dersom det er gitt i rett dose og intervall vil det i de aller fleste tilfellene være effektivt.

Alternativt kan man bruke Flagyl (metronidazol); 25–50 mg/kg 1–2 ganger daglig i 5–7 dager. Dette bør unngås i så langt det lar seg gjøre, da det er et legemiddel forbeholdt mennesker som man ønsker å redusere bruken av i veterinærmedisinen, men mindre det er absolutt nødvendig.

Vanlig behandlingsregime for innvollsorm hos valper og drektige/diende tisper samt importerte hunder bør følge legemiddelverket sine anbefalinger (<https://legemiddelverket.no/Documents/Veterinærmedisin/Terapianbefalinger/Endoparasittbehandling%20av%20hund%20og%20katt.pdf>) eller legemiddelprodusenten anbefalinger for gjeldende preparat.

Nøl ikke med å ta kontakt dersom dere skulle ha ytterligere spørsmål.

mvh

post@racevets.org

www.racevets.org